

Nr 21.

Av herr **Carlson** i Herrljunga, om pension åt förre eldaren och gymnastikvaktmästaren *Anders Gustaf Olsson*.

Förre eldaren Anders Gustaf Olsson, vilken sedan år 1889 haft anställning såsom eldare och gymnastikvaktmästare vid högre allmänna läroverket i Vänersborg, måste under förlidet år till följd av ålderdom och nedsatt arbetsförmåga begära bli entledigad från befattningen i fråga. Nuvarande rektor vid läroverket har ej ansett sig kunna å tjänstevägen söka utverka någon pension åt Olsson, enär han egentligen ej haft fast anställning vid läroverket, utan varit att betrakta såsom biträdande. Under sådana förhållanden ter sig framtiden för Olsson allt annat än ljus, utfattig som han är och därtill i hög grad oförmögen att kunna genom arbete sig själv och sin hustru nödtorftigt försörja.

Det är ju möjligt, att något litet understöd från allmänna folkpensioneringen kan, efter därom gjord ansökan, komma Olsson och hans hustru till del, men torde detta ej bliva av någon nämnvärd betydelse. Olsson skulle under sådana förhållanden vara nödsakad vända sig till den kommunala fattigvården för att ej behöva lida brist på det nödvändigaste.

Vid sådant förhållande, och med hänsyn till att Olsson under nära 30 års tid varit anställd och haft sin huvudsakliga sysselsättning vid ett statens läroverk och under denna tid skött sina åligganden med nit och plikttrohet, vill det synas mig som om starka skäl tala för, att någon liten pension från det allmänna måtte tillerkännas honom, för att bereda honom möjlighet till levnadsexistens under hans återstående livstid.

Vaktmästarnas vid läroverken pensionsfråga är ju ännu ej definitivt löst, men tror jag mig veta, att en utredning av densamma blivit gjord av kungl. läroverksöverstyrelsen, och torde väl denna utredning i sinom

tid bliva av statsmakterna godkänd och antagen att lända till efterrättelse vid förekommande fall. Men då det är ovisst när denna fråga och med densamma den gjorda utredningen kan komma under riksdagens prövning och beslut, måste givetvis varje enskilt fall bliva föremål för särskild prövning och beslut.

I årets statsverksproposition är å tionde huvudtiteln framställning gjord om pension åt eldaren vid högre allmänna läroverket i Halmstad, J. Persson med ett belopp av 500 kronor, vilken framställning är förordad av kungl. läroverksöverstyrelsen, och är det väl att förmoda, att framställningen vinner riksdagens bifall.

Dels med hänsyn till att läroverket i Halmstad är betydligt större än läroverket i Vänersborg och avlöningsförhållandena väl i proportion därefter, och dels med hänsyn till, att Olsson varit att betrakta såsom biträdande eldare och vaktmästare, synes mig lämpligt, att pensionsbeloppet för Olsson begränsas till 350 kronor eller det belopp, som kungl. läroverksöverstyrelsen i berörda utredning ansett skäligt föreslå för dylika befattningshavare.

Jag får alltså hemställa, att riksdagen måtte besluta,

att förre eldaren och gymnastikvaktmästaren vid högre allmänna läroverket i Vänersborg Anders Gustaf Olsson må under sin återstående livstid från och med innevarande år från allmänna indragningsstaten erhålla en årlig pension av trehundrafemtio kronor.

Stockholm den 22 januari 1916.

Herman Carlson.

Avskrift.

Att eldaren Anders Gustaf Olsson, född den 24 april år 1848 (fyrtioåtta) åttio nio medborgerligt förtroende, är gift, betygar Vänersborgs församling i Älvsborgs län den 12 januari år 1916.

Stämpel.

Vidimeras:
Harald Hallén.

G. Helander,
kyrkoherde.

Per Henning Sjöblom.

Avskrift.

Att f. d. eldaren vid Vänersborgs högre allmänna läroverk Anders Gustaf Olsson, vid i dag verkställd undersökning befunnits lida av reumatism i högra axelleden, vilken sjukdom till en del hindrar armens rörelser och att han på grund härav är inskränkt till sin förvärvsförmåga intygat,

Vänersborg den 13 januari 1916,

Hugo Jennische,
stadsläkare.

Vidimeras:
Harald Hallén.

Per Henning Sjöblom.

Avskrift.

Att f. d. biträdande eldaren och vaktmästaren vid högre allmänna läroverket Anders Gustaf Olsson och hans hustru äro fullständigt medellösa och icke äga anhöriga, varav de kunna erhålla försörjning, samt att båda, respektive 68 och 67 år gamla, sakna förmåga att genom arbete förskaffa sig nödortfigt uppehälle varder härmed på begäran intygat.

Vänersborg den 12 januari 1916.

J. Vallin,
fattigvårdsstyrelsens vice ordförande och sekreterare.

Vidimeras:
Harald Hallén.

Per Henning Sjöblom.

Avskrift.

Åt A. G. Olsson, som varit anställd såsom eldare och gymnastikvaktmästare vid högre allmänna läroverket i Vänersborg under hela den tid då jag utövat rektorsbefattningen därstädes, eller sedan den 1 januari 1900 till nedanstående dag, lämnas härmed det vitsord, att Olsson med nit, skicklighet och förtänksamhet fullgjort sina åligganden och att han ådagalagt en hedrande vandel.

Vänersborg den 31 juli 1909.

Nat. Lindskog.

Vidimeras:
Harald Hallén.

Per Henning Sjöblom.

Avskrift.

Jag vill härmed med nöje intyga, att eldaren vid högre allmänna läroverket i Vänersborg, A. G. Olsson, under de fyra år jag var rektor vid läroverket städse skötte sina åligganden till min fulla belåtenhet såväl ifråga om eldning som renhållning av gata och gård, samt över huvud taget gjorde allt, vad man kunde av honom begära, för den ytterst ringa ersättning han för sitt arbete uppbar.

Göteborg den 21 januari 1916.

Gustaf Mellén,
rektor vid högre latinläroverket i Göteborg.

Vidimeras:
Harald Hallén.

Per Henning Sjöblom.
